

Тукъ видно, че въ първій примѣръ, слово *gut* е прилагателно; е въ вторій, — оно е нарѣчіе.

Забълезка 9) Нѣкои прилагателни, употребени като нарѣчіе, приѣмватъ слогъ *lich*, или *lings* на края; или пакъ ѣмъ се прибавя тамъ-же буква *s*. Примѣри: прилагателное *flug*, разумень, употребено като нарѣчіе, прави *flüglіch*, разумно; тѣй и *weise*, мъдръ; прави *weislich*, мъдро; а *blind*, слѣпо, прави *blindlings*, слѣпо; и *bereit*, прави, *bereits*, готовъ, готово; *recht*, десень; *rechts*, на десно, и проч.

Забълезка 10) Сложни-тъ нарѣчія въ Нѣмскій языкъ се составляютъ: или отъ едно *сжществително*; или отъ едно *причастіе*; или отъ друго *нарѣчіе*. — При составляванье-то на нарѣчія-та отъ едно *сжществително*, или друго *нарѣчіе*, прибавя ѣмъ се на края на *сжществително-то*: или частица *mals*, или *weise*. Въ тойзи случай, *сжществително-то* се поставя въ родителній падежъ. Н. и. отъ *сжществит.* *Beispiel*, примѣръ; образува се нарѣчіе *beispielsweise*, (на примѣръ); отъ *сжществит. Vorzug*, преимущество; образува се нарѣчіе *vorzugsweise*, преимущественно. А отъ нарѣчіе *oft*, често и частицѣ *mals*, образува се нарѣчіе *oftmals*, (чясты-пѣты); нѣколко пѣты; отъ *viel*, много и *mals*, образува се *vielmals*, много пѣты, често и п.